

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Mátrai Gyula dr.**: Munkára fel! — **Mary**: Mindennapi áldozó imája. — **Dezső István**: Szentévi kötelességeink. — **Brenner Tivadar**: Szeptember 14-re. — **Központi**: Imaszándékunk: Krisztus közelségének gondolata. — **Oltáregyleti élet**. — **Olcsvay Géza**: Lelki tarsolyomból. — **Király Ödön**: A hit örökmécsese mellett.

Aki a neszmélyi zárdára — melynek költségeiben még jelentős hiány mutatkozik — 5 vagy 3 P-ös adományt juttat az Oltáregyleti irodába (Bpest IX., Üllői-út 77), az adománnyal szent célt mozdít elő, önmagának a zárda imádságában való állandó részesedést biztosítja és még hasznos könyvet is küldünk neki ajándékba!

Felhívás az Oltáregyletek Vezetőihöz és Tagjaihoz!

Az «Örökimádás» 1936 november havi száma közölte, hogy hazánk első irredenta «Levente»-temploma Alagon építés alatt áll s befejezésének elősegítésére a m. kir. Pénzügyminiszter úr tárgysorsjátékot engedélyezett. Ezen közlés után az összes Oltáregyleteknek 5—5 drb sorsjegyet küldtünk megvétel céljából, melyeknek árával nagyon sok oltáregylet nyolc hónap alatt többszöri felszólításunkra sem számolt el. A sorsjegyeket sem küldte vissza. Ennek az lett a következménye, hogy a húzást el kellett halasztanunk, ami a sorsjegyeket vásárló katolikus Testvéreink körében elégtelenséget váltott ki s érzékeny károsodás érte a «Levente»-templomot.

Katolikus szeretettel kérjük azokat az Oltáregyleteket, akiknél még elszámolatlan sorsjegyek vannak, szíveskedjenek azok árát Alagi rk. egyházközség, Alag, 4366. sz. csekkapon azonnal megküldeni, mivel a sorsjegyeket az október 4-i közeli húzás ideje és leszámolása miatt, máshol értékesíteni nem tudjuk. Kérjük az 5—5 pengő beküldését abban az esetben is, ha a sorsjegyek elkallódtak az Oltáregyesületeknél, mivel a sorsjegy-számok nálunk elő vannak jegyezve — milyen számú sorsjegyet, melyik oltáregyletnek küldtük — és az ezen számokra eső nyereményeket az Oltáregyletek Vezetőségének, avagy vásárló tagjainak a felmutatott csekklap alapján ki fogjuk szolgáltatni.

Hisszük és reméljük, hogy magasztos és hazafias ügyünk, Kedves Katolikus Testvéreink, Oltáregyleti Vezetőségek és tagjaik szeretettel mozdítják elő és támogatják, annál is inkább, nehogy az ő hibájukból az irredenta «Levente»-templomot károsodás érje!

Kérésünk ismétlése mellett Isten bőséges áldását kérve vagyunk az alagi Szent Imre «Levente»-templom építési bizottsága nevében

Alag, 1937. augusztus 14.

Magyar katolikus testvéri szeretettel:

Dr. Szécsen Ágoston s. k.

MÁV. tanácsos, a tárgysorsjáték főrendezője.

Csik József s. k.

esperes-plébános, elnök.
Pest vm. th. biz. tagja.

MUNKÁRA FEL!

A városi ember örül, amikor nyaralni mehet, de örül akkor is, amikor ősszel újra munkának láthat. A falusi pedig nyáron a sok testi munkával van elfoglalva és ősztlől kezdve jut inkább ideje a szellemiekkel, lelkiakkal való foglalkozásra. Így a nyár elmúltával mindenki kész arra a fenséges munkára, amelyre az eucharisztikus szentév hív bennünket: *az eucharisztikus lelkiélet megalapozása, gyakorlása és terjesztése.*

1. Az *Úr közöttünk lételének tudata* a legméltóságosabb Oltáriszentségben, olyan igazság, amelynek fényében élni lehet és kell is minden katolikusként. Főnséges volt a reflektorokkal kivilágított főváros, a sugársátras királyi vár Szent István napján, de milliószor főnségesebb az a fény, amelyet az *Úr* szentségi jelenléte szór az emberiségre, az a kimondhatatlan szeretet, amely az *Úr* Szívéből sugárzik az emberi lélekre. Ennek tudatában kell lennünk és akkor nem fogunk tőle szabadulni. El fogjuk hagyni mindazt, ami méltatlan és alantas bennünk, mert nem bírja el az isteni szeretet világosságát. Ez a lelkiélet előfeltétele, első szegletköve: beleállítani magamat az *Úr* jelenlétének tudatába.

Ebben a tudatban élni nem lehet anélkül, hogy ne tegyem mindazt, amit az *Úr* Jézus tőlem vár, amivel kedvében járok. Ő az irányítóm! Őhöz fordulok erőért! Ő bennem él! Bennem működik! Cselekedeteim mozgatója annyira, hogy «már nem is én élek, hanem Krisztus él bennem». Bámulatos természetfölötti valóság! Olyan kapcsolatban lenni az *Úr* Jézussal, mint a szőlővessző a szőlőtökével! S ennek eszköze a *gyakori, lehetőleg naponkénti szentáldozás!* Csak azok maradnak meg a kegyelem állapotában, csak azok küzdenek eredményesen gyarlóságaik ellen, akik az *Úr* Jézussal valóságosan, a szentségi kegyelmek özönét lelkükbe árasztva, gyakran egyesülnek. Akik megízlelték — lelkileg — az Eucharisziát, azok szívesen gondolnak reá, szívesen fogadják azt, amit az *Úr* tőlük kíván és szívesen engedelmeskednek

Neki, ha nehéz is néha — a gyarló embernek — az Úr parancsa. Ezek az emberek készséges imádói a legfölségesebb Oltáriszentségnek és érzik, hogy engesztelés jár a szentségi Úr Jézusnak mindazért, ami elmarad más emberek részéről Vele szemben.

S ebből az engesztelés gondolatából forraszik s az eucharisztikus lelkiélet megízleléséből és egyéni gyakorlásából új hullámokkal duzzad bennünk az apostolkodásra kötelezettségnek érzése, az eucharisztikus lelkiélet terjesztésével. Szent Pál szavaiból és cselekedeteiből kivillog az Úr Jézusért való apostolkodás kötelességérzete. Csodálatos az a gigászi erő, amelyet akarata ebből a kötelességérzetből merít. Szenvedés és öröm bővítik lelkében az apostolkodás kötelességérzetét, de nyilvánosan megy folyton előre Krisztus után, Krisztussal, Krisztusért!

Mi is tanuljunk tőle! Nézzünk körül, mit tehetünk egyénileg a saját lelkünkben az eucharisztikus lelkiélet terén, azután a közvetlen környezetünkben, a családjunkban, az ismerőseink között és az ismeretlen testvéreink közötti apostolkodással. Mit tehetünk a mi Oltár-egyesületünk tökéletesebb virágzásáért? Megtartják-e a mi egyesületünkben tökéletesen az Oltár-egyesület szabályait? Teljesítik-e buzgón kötelességeiket (imaóra, közös szentáldozás, közös ájtatosságok) a tagok? Életükön meglátszik-e az eucharisztikus Úr Jézus hatása? Hirdetik-e példájukkal is Krisztust?

Igen, ez mind kötelességünk! Ez mind munkatér! Testvérek, munkára fel!

Mátrai Gyula dr.

MINDENNAPI ÁLDOZÓ IMÁJA

Ó Jézusom, én Téged imádlak
S eljövök Hozzád minden reggelen.
Hódolatom bemutatom Neked
S lábad elé teszem
Az én szegény szívem.

Vallom Előtted én sok bűnömet,
Hibáimat, gyarlóságaimat.
Engesztelésül mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én szegény szívem.

Te énérettem vért izzadtál.
Kegyetlenül megostoroztattál.

Töviskorona fejed sebezte,
Nehéz kereszt vállad zúzta szét.
Engesztelésül mit adjak neked?
Lábad elé teszem
Az én szegény szívem.

Szégyenfájára szegeztettél;
Vasszeg kezed-lábad járta át.
Oldalad lándzsa nyitotta meg
S ott kifolyt utolsó csepp szent véred.
Engesztelésül mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én szegény szívem!

Szégyenfája dicsőségünké lön.
E jel lett győzelmünk szent jele.
Boldogságomban mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én boldog szívem.

Feltámadtál s felmentél az Égbe.
S megmutattad Atyádnak sebeid,
És így lakást szereztél minékünk.
Boldogságomban mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én boldog szívem.

Nem hagytál minket árván, egyedül,
Hogy a forgotagban el ne vesszünk,
Hozzánk jössz, ha szívünk, lelkünk tiszta
És segítsz, hogy az mindig úgy legyen.
Boldogságomban mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én boldog szívem.

Jöjj, ó jöjj, siess szegény szívembe.
Már oly régen, régen vár epedve
Téged Istenét, Urát s Királyát,
Leborulva én bűnös rabszolgád.
Boldogságomban mit adjak Neked?
Lábad elé teszem
Az én boldog szívem.

Szentévi kötelességeink

A MAGYAR katolikus híveknek egész esztendei előkészületi idejük van az 1938. évi eucharisztikus világkongresszusra és a legméltóságosabb Oltáriszentség diadalmas nagy ünnepére.

Az előkészületi idő alatt az ünnepség *külső fényének* az emelésére a központi rendezőség úgyis mindent megtesz, hogy az egész világra szóló összejövetel az Úr Jézus imáadásának és hódoló tiszteletének megfelelően és minden résztvevőt szívbéli áhítatra és Isten dicséretére segítsen.

Az egyes embernek a *lelki előkészítést* az egész országban végzendő triduumok és missziók kezdik meg. Ezek *fölvívják mindenkinék a figyelmét Istenre*, az ember teremtőjére és szerető Atyjára, földi hivatására és a Mindenható szent kegyelmére, amely bőségesen elárasztja az Istenhez térő, jóra törekvő ember szívét-lelkét és egész életét — éppen a legméltóságosabb Oltáriszentség által.

Ennél többet azonban már nem tehet még az apostolok karából álló szent rendezőség sem.

A többi munkát — *lelkem belső hódolatát és az Úr Jézus megdicsőítését a lelkemben* — már egészen nekünk, egyes embereknek kell elvégeznünk. Nem teheti azt meg helyettünk senkisé.

Hogy a legméltóságosabb Oltáriszentséget lelkileg mennyire értékelem, hogyan fogadom és dicsőítem meg magamban, miképpen magasztalom és imádom, Hozzá mily mértékben ragaszkodom, Belőle mit merítek, — és az Isten belső lelki dicsőségét (szeretetét, jóságát, szentségét, tisztaságát stb.) hogyan tükrözi vissza az életem, a szívem-lelkem és minden egyes cselekedetem: ez már az én élő hitemtől, buzgó munkásságomtól és lángoló istenszeretemtől függ.

Ha komolyan törekszem a kegyelmi időt fölhasználni, hogy Jézus ismeretébe, szolgálatába és odaadó, áldozatos szeretetébe minél jobban behatolhassak: akkor lelkem Jézus kegyelmi kincseiből bőségesen merít és életem megszentelése mellett apostola lehetek száz és száz testvéremnek is Jézus utáni törekvésében.

Gyakorlati életre váltva ezeket a gondolatokat, az Úr Jézus és lelkem érdeke ezt kívánja tőlem:

1. Élő hittel és hálás szeretettel *sokszor gondoljak a legméltóságosabb Oltáriszentségre*. Olvasgassak és elmélkedjem a szeretet nagy szentségéről. Ismerjem meg minél jobban az Isten legdrágább szeretetajándékát. Az Istenfiát, aki végtelenül szeret és leereszkedik hozzám, hogy magához emeljen engem. — A második isteni Személyt, aki

emberi természetemet magára vette, hogy azt megszentelje, a magáéhoz hasonlóvá tegye és megdicsőítse. — Az Atya Igéjét, aki a mennyei Atya akaratából jelen van velünk a kenyér és bor színe alatt is, hogy Isten éhező gyermekeit táplálja és engem is az örökéletre neveljen. — Istennek Melkizedek-rendje szerinti főpapját és legkedvesebb áldozatát, aki mindenét odaadja mennyei Atyjának — miérettünk, a mi megváltásunkért és megszentelésünkre, — engem is önmagával együtt följánl, hogy egészen Istené lehessenek.

2. Ez a gyakori ráemlékezés a szentségi Jézusra, az áhítatos elmélkedés a kenyér és bor színe alá rejtőző isteni Mesterről, majd rásegít arra, hogy mindig jobban *megértsem Jézust az Oltáriszentségben*. Hiszen teljes joggal elvárja tőlem, hogy ne legyen Ő ismeretlen nekem, eszemnek, szívemnek, lelkemnek. Tudjam, lássam és értékeljem: mit tesz Ő értettem és mindannyiunkért az oltárszekrény csendes, szent magányában, a szentmisében és a szentáldozásban.

3. Jézus szentségi jelenlétének és értünk végzett munkájának az ismerete, biztos, hogy *szeretetre, még pedig gyakorlati, tevékeny és buzgó szeretetre készíteti a lelkemet*. Arra, hogy mily lemondással, mekkora odaadással kell szeretnem az Istent, hogy gyarlóságom mellett is méltóan szerethessem Őt; de megtanulom azt is, hogyan szeressem testvéremet, testvérem lelkét, ideigtartó és örök életét és istengyermeki méltóságomnak és kötelességemnek megfelelően hogyan szeressem magamat is.

4. Jézushoz nem lehetek idegen. Szeretete viszontszeretetet vár tőlem. *Az Oltáriszentség iránti szeretetemet ki kell fejeznem*, amikor csak tehetem. Azért:

a) *Meglátogatom Jézust a legméltóságosabb Oltáriszentségben*, hogy szeretettel, örömmel társalogjak Vele. Elbeszélem Neki minden ügyemet, bajomat, gondomat, tervemet. Kérem tanácsát, kegyelmét, szent támogatását, — lelkem és felebarátom megmentéséhez és megszenteléséhez is. — Meghívom a lelkembe, hogy Vele együtt lehessenek és mindig Érte és Vele dolgozhassam, küzdhessek, szenvedhessek.

b) *A szentmisére élő hitet és áldozatra kész szívet viszek Jézusomnak*. Hiszen az Isten Bárányával leszek, hogy Vele imádjam mennyei Atyámat, Neki hálát adjak, Őt a bűnökért megengeszteljem és kegyelmeit kérjem, lekönnyörögjem magamnak és mindannyiunknak. — A legszentebb áldozaton Jézusommal együtt följánlalom magamat a mennyei Atya dicsőségére. Neki adom mindenemet: eszemet, szándékomat, akaratomat, szívem érzelmeit, kívánságaimat, hajlamaimat, szememet, fületem, nyelvemet, kezemet-lábamat és minden tehetségemet, hogy — mint Istennek élő és szent áldozata — az Istent szolgálhassam és

dicsőíthessem imádságaimban, munkáimban, minden jártamban-
keltemben.

c) A szentáldozáskor Jézus örvendező, diadalmas bevonulását tartja a lelkembe. Hódoló imádással, munkás, buzgó, tevékeny jó-
akarattal fogadom Öt, hogy hálámat méltóképpen kifejezhessem Neki. *Templomnak, Isten dicsőséges, szép templomának tartom a lelkemet, ahol Jézus lakik* azért, hogy velem legyen és velem dolgozzék az Atya dicső-
ségén és az emberek megszentelésén.

d) *Buzgólkodom az Isten házáért, az Úr Jézus hajlékáért.* Hogy Jézus szép helyen lakjék és méltó legyen az a hely Istenhez. Az embe-
rek is szívesen tartózkodjanak az imádság házában, sőt kívánva-kíván-
kozzanak a kegyelem isteni trónusához. — Templomi viselkedésem, áhítatom, imádságom, térdhajtásom, fölállásom stb. mindenkinek azt hirdeti: tudom, kinek színe előtt vagyok és kinek szolgálók.

5. *Ha igazán szeretem Jézust, akkor felebarátomat vezessem az Úr Jézushoz* — buzdító szavaimmal, jó példámmal. Ismertessem meg vele Jézus csodás, igaz és boldogító szent tanítását és különösen a szeretet szentségében, a legméltóságosabb Oltáriszentségben való titokzatos jelenlétét. — Mutassam meg neki viselkedésemmel, hogy ismerem és komoly őszinteséggel követem is Mesteremet. Jézushoz hasonlóan engem is a szeretet éltet és vezet minden tettemben. Azért Istenért szeretem és becsülöm felebarátomat, szívből kívánok és tehet-
ségem szerint bármikor elő is segítek neki minden jót, — mert a szere-
tetben mindig hűséges tanítványa akarok lenni Jézusnak. — A szeretet sürget szüntelen munkára, hogy társadalmunkban az égbekiáltó igaz-
ságtalanságok ellen küzdjek (a «Quadragesimo anno» szerint!), a sze-
gényt fölemeljem, a gyámoltalant segítsen, a munkást megbecsüljem, a munkát igazságosan értékeljem és a világot megmértelyező önzés, kapzsiság és érzékiség ellen a lelkemet fölvertezzem.

Testvéreim! *Jézus szeretettel akarja legyőzni a világot. Ezt a szeretetet pedig nekünk kell elvinnünk a világba* testvéreinkhez, tehát nekem is vinnem kell Jézus szeretetét!

Ha a Jézust gyűlölő és Isten iránt közömbös emberek miben-
nünk — és énbennem is! — Jézus szeretetét láthatják és tapasztalhatják, ha igaz meggyőződéssel vallhatják, hogy a templomba járó, imádkozó és sokszor áldozó emberek jobbszívűek, résztvevőbbek, kötelesség-
tudóbbak, lelkiismeretesebbek, önzetlenebbek, buzgóbbak, igényte-
lenebbek, önmegtágadóbbak, türelmesebbek másoknál és igazán, őszintén szeretik Istent, embertársaikat, hazájukat és a közjót: akkor az eucharisztikus év — éppen a szeretettel — közelebb hozza őket Jézus ismeretéhez és szerető szolgálatához is.

És az lesz a szentségi Jézus legnagyobb örömnépe és a magyar katolikusok munkájának a legszebb eredménye, ha a hitben és szeretetben buzgók seregével együtt igen sokan eltalálnak Jézushoz azok is, akik idegenből, messziről jöttek Hozzá.

Ennek a megvalósításán buzgó hittel és fáradhatatlan szeretettel dolgozzunk Jézus útmutatása szerint: «Maradjatok meg az én szeretetemben». (Ján. 15, 9.)

Dezső István.

SZEPTEMBER 14-RE

Gyermek voltam ... S míg pajtásim
hancúroztak künn a réten,
én a Keresztfánál ültem,
(mely ott állt a faluvégen).

Ott a korhadt Keresztfánál
órákosszat eltűnődtem;
eljátszottam, pepecseltem,
gyermekábrándokat szöttem.

Ott éreztem magam jól csak,
ott a Kereszt közelében;
nem érdekelt engem más fa,
(sem a cédrus, sem az ében).

És nem vonzott semmi más hely,
nem vonzott a többi társam;
csak egy vágytól lelkesültem:
a szenvedő Krisztust lássam! ...

Gyermek voltam ... S míg pajtásim
hancúroztak künn a réten,
én az igaz boldogságot
leltem meg a — faluvégen.

Brenner Tivadar.

Szentmise-hallgatásért.

Engedd meg, Urunk, hogy keredek lélekkel tanuskodhassunk szent megjelenésed alatt; engedd meg, hogy megedződjünk szent Színed előtt; engedd meg, hogy terheinktől könnyebbüljünk s szemünkben egy fénylő könnyé váljon az a szeretet, mellyel szomjasan körülveszünk! Amen.

Olcsay Géza.

KRISZTUS KÖZELSÉGÉNEK GONDOLATA.

Szent Pál apostol az aeropágban odakiáltotta az őt ámulva hallgató görögöknek: *Isten nincs messze tőlünk, Benne élünk, mozgunk és vagyunk.* A mindenütt jelenlévő Isten gondolatát — az érzékszervei hatása alatt álló ember — szívesen realizálja a szeretete Szentségében közöttünk élő és mindent látó-halló Isten-emberre a szentségi Úr Jézusra. Így könnyebb neki!

Jólesik tudni, hogy innét a szentségházból lát, néz, van jelen minden élet-megnyilvánulásunknál az Isten, még pedig az emberré lett Isten: a megváltó Krisztus. Jelenlétének varázsa kimondhatatlan boldogsággal tölt el. Megértjük liziói Szent Terézt, aki egyik kedves versében azzal dicsekszik, hogy az ő szívében mennyország van s ez a földi eucharisztikus mennyország oly boldoggá teszi, hogy még az arkangyallal sem cserélné.

De — kedves oltáregyesületek — mily kevesen éreznek így! Mily kevesen vannak, akiknek — úgy, mint nekünk is — az élete középpontjában áll az Eucharisztia s lelkileg közel vannak Krisztus Urunkhoz! Mily fájdalmas olyan katolikusokkal találkozunk, akiknek alig van fogalmuk a legfölségesebb Oltári-szentségről! Vagy ha van is, hiányos és nem katolikus az!

Most az ősszel már megkezdődnek az eucharisztikus missziók és háromnapos ájtatosságok; az eucharisztikus szentév munkásai akcióba lépnek mindenütt. *Legyünk munkatársaik!* Imával és apostolkodással! Imaóráinkban emlékezzünk meg az eucharisztikus szentév feladatairól, munkásairól és azokról is, akiknek evangelizálni kell az Úr Jézus jelenlétét és közelségét. Ajánljuk fel, ígérjük oda magunkat az Úr Jézusnak arra, amire bennünket is fel akar használni az Ő eucharisztikus országa terjesztésére. Ragadjuk meg a kínáló alkalmakat, amikor szólhatunk a közöttünk élő Úr Jézusról; amikor közelébe hívhatunk (szentségimádás, közös szentáldozás, szentséges körmenet, a szentévi eucharisztikus napok stb.) jelenlétének vigasztalásaira és erőforrásaira figyelmeztethetünk embereket, kik már alig bírják lelkileg az életet az Úr Jézus nélkül.

Mindez azonban csak akkor jár sikerrel, ha először magunk itatjuk át lelkünket az Eucharisztia tartalmával, hogy tényleg az Úr Jézust érezzék belőlünk az emberek.

Testvér! Fel erre az imáságos, munkás eucharisztikus tevékenységre! Te oltáregyesületi tag vagy, te nem maradhatsz távol, vagy háttérben, a Krisztus közelség boldog eucharisztikus országa most jó el közénk, vagy soha!

TELJES BÚCSÚK:

Szeptember 2., 3., 14., 15-én, egy tetszés szerinti napon, az imádási óra napján és a közös ájtatosság napján.

***

Oltáregyesületi országos központunkban eucharisztikus szentévi teendőink miatt, kivételesen már szeptember 24-én választmányi, 27-én terjesztőnői ülésünk lesz, délután 4 órakor. *Központi.*

OLTÁREGYLETI ÉLET

Az Örökimádás-tempolom restaurálása. Az Örökimádás-templom híveit és az oltáregyesület tagjait egy éve már s azóta is ismételten kérte dr. Mátrai központi ügyvezető igazgatónk, hogy egy, a templomnak megígért nagy adományért imádkozzanak. 1936 júniusában befértek 10.000 P-t, 1937 januárjában úgy módosították az ígéretet, hogy 5000 P-t kapunk és most augusztus 9-én kaptunk az öt helyett húszezer pengőt. Deo gratias! és a buzgó imákért igen hálás köszönet a templom lelkészétől! A szentségi Úr Jézus áldja meg mindazokat (diszkrétcióból nem írjuk ki a neveket), kiknek fáradozása és ügybuzgósága vett részt ezen nagy segítség megszerzésében. Ha ez nem jön, meg sem mozdulhatunk volna, mert a tavalyi költségvetéssel szemben, majdnem a dupláját tette ki a felszólított cégek által betérjesztettekből elfogadott Papp és Richter-cég költségtétele, amely a festésért 7.800, az állványozásért 1.650 P-t számított fel. Ez már majdnem 10.000 pengő. Meg kellett csináltatnunk a templommal összeépített két ház (központi ház és a zárdaépület) már egészen omló vakolatait és a tavaly még ki nem javított csatorna és oldalkórutatózatot is, amely újra 3.030 + 900 P-be kerül. E sorok írásakor még nem tudjuk, mennyi pénz fordíthatunk a torony és a templomhomlokzat restaurálására, de erre bizony már kevés lesz, ami még megmarad. Mindenesetre addig nyugtózunk, ameddig a takarónk ér. De amennyire csak lehet széppé, az eucharisztikus világkongresszus nagy eseményéhez méltóvá kell tennünk azt a templomot, amely hazánkban a hivatalos engesztelő temploma az Eucharisztániának.

A munkálatok elvégzésével teljes be-

számolót közlünk arról, hogy a befolyt adományokat az utolsó fillérig mire fordítottuk.

Bámulatos nagylelkűség! Igen, a lelkiség heroizmusa az, amit a neszemélyi zárdaépítéssel kapcsolatban látni és tapasztalni szerencsénk volt. Egy a reparáció gondolatát megértő és értékelő férfiszívűből emelkedett ki a szeretet minden kaleidoszkopját megszágye-nítő azon elhatározás, hogy ő — ki-nek havi fizetése 40 P — megépít egy cellát (500 P) a Szűzanya vagy Szent Bálint tiszteletére. Az első erre szánt adományt, 250 P-t, azonnal átadta, míg a többi részletekben fizeti. (E sorok írásakor már újabb 40 P-s részletet küldött!) Megörökítjük itt ez egyszerű, de — minden rangú embernek — díszére való alapítósorokat, melyeket az első (250 P-s) adománnyal kapcsolatban adott le. «Bálint bácsi» a portán: (IX., Üllői-út 77.):

«Minekután érezem, hogy minden évvel, minden holnappal és minden nappal és órával közeledek megjelenni a jó Isten előtt — olvastam a lapba («Örökimádás»), hogy a neszemélyi házra cellák épülnek és aki 500 P-t tud adni a cellára, az ő védőszentjiről lesz a cella nevezve — az én védőszentem Valentin püspök, a hitehagyott Júlián alatt szenvedett vértanuhalált és az ő nevre gondoltam I celát, de ezen sokat gondolkodtam, minekután nőji szívű lakik benne, alkalmasabb a nőji név és arra gondolatra jöttem: minekután az összes angyalok és vértanuk és szentek királynéja a Szentszűz, a cella a Szent-szűz neviről legyen nevezve és én erre szeretnék 500 P-t adni. De itt most nagy az akadály, ha Főtisztelendő úr ezt meg tudná oldani, mert most csak 250 pengőm van és csak 7 holnap alatt tudnám a másik 250 P-t letörleszteni,

mer 40 pengő tudnék havonként adni. Kérek szépen felvilágosítást. Maradok tisztelője Balin.

Isten áldása legyen velünk!

Igy szól a hősi szeretet alapítólevele! Mondanunk sem kell, hogy a «részletfizetésnek» nem volt semmi akadálya. S a tisztelendő Főnöknő elfogadta dr. Mátrának abbéli indítványát, hogy Bálint bácsi «alapítólevelét», ezt az ő nemesszívűségének mintegy «Magna Chartá»-ját egy fémdobozba téve befalaztatjuk a Szentszűz cellájába, hogy örökre ott legyen és a szentségi Úr Jézus közelében könyörögjön «Bálint bácsiért.» A befalazás helyére a vakolaton keresztet tétetünk, hogy a cella lakóját figyelmeztesse a jöteveőrti imára.

Bálint bácsinak fizessen meg a jó Isten, mi pedig hálással köszönjük a jó példát és a lelki gyönyörködést, amelyben bennünket részesített.

A misézés kérdése elég nagy problémája az eucharisztikus világkongresszusnak. Gondoljuk meg, hogy pár ezer papnak kell legfeljebb három óra alatt miséznie. Ehhez oltár, felszerelés és egyházi ruhák kellenek. A misézés előkészítését (misézőhelyek — oltárok — azok felszerelésének és a meglévő egyházi ruhakészletnek összeírása) már megkezdte a Központ és ezúton is kéri az Oltáregyesületek vezetőit, hogy a plébánián ezen munkában résztvenni szíveskedjenek. Most még csak áttekintést akarunk nyerni a tennivalókról, az érdemleges munkát szeptemberben kezdjük el, amikor soronkívüli

igazgatói értekezletet és terjesztőnöi ülést tartunk, hogy szép feladatunknak jól tudjunk megfelelni.

Káplánváltozás az Örökimádásban.

Öminenciája szept. 1. hatállyal Miklósi Lászlót, az Örökimádás káplánját leányvári vikárius ökonómussá (a régi adminisztrátor- vagy plébános-helyettes) nevezte ki és Varga József csillaghegyi hitoktatót küldte helyébe. Miklósi László promóciójának s Öminenciája beléhelyezett bizalmának szívből örülünk, gratulálunk neki és köszönjük türelmes, kitartó és hűséges munkáját, mellyel az Örökimádásban a szentségi Jézus ügyét három éven át szolgálta. Isten áldása kísérje új állomására! Az új káplánnak pedig azt kívánjuk, hogy a szentségi Úr Jézus közelében fakadjon számára sok öröm és boldogság!

Oltáregyesületünk Központjában is előbb indul meg az idén a munka. Már szept. 24-én d. u. 4 órakor választmányi és 27-én pedig ugyancsak d. u. 4 órakor terjesztőnöi ülést tartunk a Központi házban, hogy a bpesti templomoknak az Eucharisztikus Világkongresszus alatti misézők számára való kellő felszereléséről tanácskozzunk és azonnal munkához lássunk.

A nyáron csak éppen a havi közös ájtatosság és imádási órára szokott korlátozódni az oltáregyesületi élet, mert a városból nyaralni mennek, falun pedig nyáron van dandárja a munkának, mégis jelentős dolgokról számolhatunk be az Országos Központból.

Ima a papokért.

Uram, vigyázd, óvd, védd, segítsd, irányítsd s edzd pásztoraidat! . . . A nagyokat épűgy, mint a kisebbeket. Azoknak, akik még lelkihomályban is Feléd vágyakoznak, mutakozz meg néha, Uram; azoknak, akik távolodóban vannak, áldd el az utat, illesd fénypillantásra őket, hogy visszavergődjenek az élre! . . . Ismertesd meg mindahánnyal a külső fáradozás belső áldottságát; az e világi fáradság túlvilági értékességét! Amen.

Olcsvay Géza.

LELKI TARSOLYOMBÓL

228.

Nem állítom, hogy a Szeretet az: *Isten*, de az *Isten* a: **Szeretet**; mert az összes erényes megnyilvánulások között ezt kedveli legjobban az *Isten*. Általa gazdagszik a magánya, mert egyedül a Szeretet győzi le az istenmásokban a bénító közönyt.

229.

Mennél *«kisebb»* valaki, annál nagyobb türelem kell hozzá.

230.

Ha bántod is, de legalább ne szennyezd be a Szeretetet!

231.

Iparkodj már idő előtt felismerni és felértékelni a Szeretetet. A szerelemmel légy zsugori, de a Szeretettel latolgatás nélkül bőkezűsködhetsz.

232.

A Szeretet nem ötl-hatol, hanem: *szeret*, vagyis cselekszi a szeretetet. Az anya szívét gyermeke legnagyobb gaztette sem bírja elnyomni. A gaztettől elfordul, de reménylős biztatással tárja ki karjait gaztevő gyermeke felé!

233.

Hidd el, ütessel nem bírsz akkora hatást elérni, mint a szeretettel!

234.

Ha a szeretetgyakorlás közben nyilak érnek, könnyezhetsz, de hulszad szívedre őket, hogy egy se maradjon terméketlen.

235.

A belső megelégedés titka-nyitja az elajándékozott Szeretet milyenségétől és mennyiségétől függ.

236.

Jó, ha a Szereteted leleményes!

237.

Ha a Szeretet már egységbe rakódott benned s irgalmat fogant, ne engeddd, hogy a fejletlen vagy a farizeus kritika szétdúlja!

238.

Okosságodhoz adj jóságot is!

239.

Aki nagyon szeret könnyebben hisz; könnyebben hoz, mindent elfogad és nem a minőséget, hanem a mennyiséget mérlegeli.

240.

Az életúton sok *«tilos»*-t jelző szemaforral találkozunk. Ezeket a piros szemaforokat csak a Szeretet *«zöldeli»* be. Tégy úgy, mint a mozdonyvezető. Leáll, de megnézi, hogy mi akadályozza. Háttha elromlott a szemafor, vagy háttha áldani kell a szemaforkezelőt, mert nem engedte tovább?

241.

Miért vagy? ... Ha semmi másért, de azért, hogy találkozz a Szeretettel s hogyha majd magadra maradsz, tudj: *adni szeretetet!* ... És jól vigyázz, mert bár az Emberek romlottak, de következtelenül nagyigényűek a szeretetben.

Írta: OLCSVAY GÉZA.

A HIT ÖRÖKMÉCSESE MELLETT.

Irta: KIRÁLY ÜDÖNNÉ.

(Folytatás.)

CSAK AZ TUDJA, milyen nagyrabecsült kedves vendég a levél a messzi tanyákon, aki maga is várt ott valakitől valami hírt szívdobbanó türelmetlenséggel. Huszkáékat is egészen felvillanyozta a levél érkezése, izgatottan találgatták, mit írhat ennyi esztendő után a németté lett fiú az alföldi Bognár-tanya magyar Máriájának. A levél pedig alig néhány sorból állt. «Kis Mária — így szólt —, nem tudom, emlékszel-e még rám, Palira, a tizenötéves kamaszra, aki egy rövidke évig bátyád és játszópajtásod voltam. Emlékszel-e a nagy csokor mezei virágra, amivel névnapomkor feldíszítetted szobámat? Nekem ma mindez eszembe jutott; pipacsot és búzavirágot láttam a virágkereskedésben és az utcán magyar szó ütötte meg a fületem. A régi magyar nyár emléke, a jó kicsi Mária nézett felém a multból. Szeretném, ha írnál magadról és gyerekkorunk kedves tanyájáról. Megvan-e még az öreg diófa? Szeretettel köszönt: Paul.»

A levél kézről-kézre járt, vegyes érzelmeket váltott ki az olvasókból. Huszka honvágyat olvasott ki belőle, Huszkáné jelentéktelen visszaemlékezésnek tartotta, Pista szentimentális butaságnak minősítette és Mária? — Mária boldog volt. A szeme felfénylett, arca kipirult, ránevetett a ragyogó napsugárra, csókot dobott az ég felé, aztán besietett a házba, előkapkodta írószerszámaikat és gondolkodás nélkül róttá, róttá a szivediktáltá sorokat. Ráöntötte a papírra hosszú évek reménykedő várakozásának minden bánatát, nem titkolta, hogy ujjongó boldogsággal vette most a sorokat, hívta haza a szép magyar Alföldre, a fehérfalú kis kúriába, a női lélek finom alázatával ajánlotta föl segítségét, munkabírását, készségét. Nyílt vallomás volt a levél. Át sem olvasta, nem akart rajta változtatni egy sort sem, lezárta és most már ő ugrott fel a kocsira, kezébe kapta a gyeplőt és vitte a levelet olyan bizakodó reménnyel, olyan áhítatos szívvel, ahogyan a hívő lélek viszi áldozatát az oltárra. Az elkövetkező napokban csak testileg élt otthon, lélekben állomásról-állomásra kísérte levelét, remegő izgalommal érezte meg a percet, mikor az rendeltetési helyére megérkezett, sőt a papírvágó kés éles metszése, mintha a szíven futott volna végig. Aztán várt. Egy nap . . . két nap . . . öt nap . . . egy hét . . . öt hét . . . nehéz őszi virradat, haldokló napfény, szürke ködök. Válasz nem jött. Mintha megállt volna az élet. A dér hideg harmata belepte a fákat, bokrokat, az utolsó őszi rózsákat és a didergő árvaleány szegény szívét. Mária megint órákhosszat térdelt a Madonnakép előtt,

könnyes tekintete beleveszett a mécses halovány világosságába, szíve szüntelen «miért?»-ekkel ostromolta az eget. Huszkáék gyámoltalanul próbálkoztak közelébe férközni. Boriska mama melegebben ölelte magához, Gyula bácsi meg-megsímogatta az arcát és biztatta: «örök felhők nincsenek» és «elsírt könnyek után ragyogóbb a szem, derűsebb a világ». Még Pistában is ellankadt a harcikedv, nem csipkelődött, fölényeskedni is elfelejtett, sőt ő is beállt a Mária kedvét keresők közé. És Mária beteg szíve csakugyan megenyhült, lassan meggyógyult. Még egy kicsit nyűgösködött mint a lábbadozók szoktak, de végül mégis győztesen került ki, a szeme megint nyugodt és tiszta volt. Meghatott hálával könyvelte el a kapott sok jószágot, úgy érezte, hogy ezzel most már visszafizethetetlenre szaporodott az adóssága. Iparkodott hát még gyöngédebb, még készségesebb lenni mindenkire, kereste kedvüket, elleste óhajításukat, így aztán nem is volt túlságosan nehéz a feladat, hogy Huszkáék végleg magukhoz láncolják. Mire lehullt a karácsonyi hó, Mária Pista mátkája lett s tavaszra a Bognártanyán fészket rakott az új pár.

Ugyanebben az időben jött meg a második levél Berlinből. Bocsánatot remél Máriától a hosszú hallgatásért — írta Paul —, végtelenül hálás volt a meleg szeretettel írt hazaváró sorokért, a meghívásnak azonban nem tehetett eleget, jövője biztosítva van; egyik berlini rádiógyárnak főtisztviselője és mint nagybátyjának egyetlen örököse, sorsa őt Németországhoz kötötte. Utólag azt is bevallotta, hogy közvetlenül nősülése előtt írta az első levelet s életének fordulópontja váltotta ki a visszaemlékezéseket, mint ahogyan ezt a levelet is egy régi emlék hatása alatt írja. Úgy érzi magát most is — írta —, mint mikor a nagy diófa alól megdobta, elkergette a gólyát. Most is lepuskázna szívesen, mert mód felett bosszantja, hogy alig nősült s már nemsokára apa lesz. Reméli, ez lesz náluk a gólyának első és utolsó szereplése — fejezte be levelét.

Mária meleg szavakkal kezdett a levél olvasásához, mire a végére ért, még a keze is meghidegedett. Visszagondolt a gyermek Palinak keményen összeszorított szájára, kegyetlen dühére, amivel a követ röpítette a fáradt madár felé s egyszerre meglátta, teljes valóságában megismerte Pault, a férfit.

Én pedig azt remélem, ez volt az utolsó levélváltásunk — gondolta Mária — s többet nem esett szó Paliról.

Az idő homokóráján pedig sebesen peregtek az évek, a kis tanya benépesedett. A családfán négy új bimbó fakadt, négy éhes gyerek-száj tátogott a mindennapi kenyérért. Pedig a veszített háború átka bilincseket rakott a dolgos munkáskezekre. Megnyirbált föld, kevés

munka, kevés kenyér, csupán az ország szíve, a nagy magyar Alföld élt, dobogott, szenvedett és verítékezett, csodálatos hősiességgel táplálta a magyar életet. A négy éhes gyerekszaj sem maradt kenyér nélkül, apja, anyja forró szeretettel imádkozott, dolgozott érte. A föld hűségesen fizetett, a tanyaház csinosodott s mire Mária elsőszülött fia tanulósrba cseperedett, akkorra felépültek szerte az országban az új tanyai iskolák. Olyanok voltak, mint a mesebeli varázslók házai fehér, cukorszínű falakkal, piros mézeskalács tetővel, kertjükben muskátli és rezedával: Szívesen jártak bele a gyerekek, de szívesen járt ide Mária is azokon a drága szép vasárnapokon, amikor a tanterembe felállított oltáron szentmisét mondott a község lelkipásztora. Es szívesen járt ide Mária a négy gyermekével együtt a szép vasárnapok előtti szombatokon, felvirágozták az oltárt, meggyújtották a pohárban a mécesst, ügyeltek, hogy a Vendég tiszteletére gyüretlen és fehér legyen az oltárterítő, gyüretlen és fehér legyen a szív, mely Őt befogadja. Ezek a szombat délutáni szeretetszolgálatok kárpótolták a szürke hétköznapok robotos munkájáért, a tömjénfüstös, orgonazengős vasárnapok jelentették a testi-lelki felfrissülést. Igazi Mária volt, aki a «legjobb részt választotta».

(Folytatása következik.)

Katolikus ima.

Urunk, sejtelenre és sugallatra újra kezünkbe vettük azt az égi Mécesst, mellyel a Szentkeresztység alkalmával ajándékoztál meg bennünket. A szükség és a baj órájában észrevettéted velünk, hogy mindent elveszhetünk, mindent elkötyavetyélhetünk, mindentől megfoszthatnak, de ez a Mécesz szent megközelíthetetlenében ég bennünk és világít belőlünk; legyőzi a sötétséget és túlvilágít a földi boldogságon!... Ezt a Mécesst nem adjuk el pénzért, de rávilágítunk véle a Pénzre; ezt a Mécesst nem oltjuk el rangért, de beglóriázzuk véle a Rangot; ezt a Mécesst megvédjük a támadóktól, de áldott fényét megosztjuk a tévelygővel; ezt a Mécesst félrevonjuk a vakság útjából, de rávilágítunk véle a Vakok országútjára!... Ezzel a Mécessel fogjuk mérsékelni az örömet s véle gyógyítjuk majd az igazságtalanság, a nyomor és a szenvedés harapásait!... Urunk! Éleszd, segítsd, szépítsd és kegyelmezd ezt a kincses fényt bennünk, hogy nappal és éjjel, a családi és társadalmi életben, a robotban és élvezetben fénybősege mutassa az Utat, az Igazságot, az Életet, aki Te vagy, akit mindenhol és mindenkor akarunk, Urunk, Jézus Krisztus!... Amen!

Olcsoay Géza.

Az eucharisztikus szentévre a legjobb gyermekimakönyv «Az isteni Gyermekbarátnál» kapható az Oltáregyesületi irodában.

Vászonban 1 P 60 (üzletben 2 P). — Bőrben 5 P (bolti ára: 6 P).

Adjuk gyermekeink kezébe, hogy a szentségi Úr Jézussal összehozza őket!

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**

Stephaneum nyomda r. t., Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.